

בית המשפט העליון

ע"א 1604/19

לפני: כבוד השופט א' שטיין

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים:

1. פלונית
2. פלוני
3. פלוני
4. פלונית
5. פלוני
6. פלוני
7. הרשות הפלסטינית
8. הארגון לשחרור פלסטין
9. גיבריל רג'וב
10. מרואן ברגותי – אסיר
11. אנס מוצפא מחמוד עלאן – אסיר
12. מוראד מוחמד רדא אבו רוב – אסיר
13. דאוד קאטוני עזבונו ויורשיו
14. אחמד מחמוד משארקה עזבונו ויורשיו

בקשה לעיכוב ביצוע החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים בת"א 36844-03-13 שניתנה ביום 16.1.2019 על ידי כבוד סגן הנשיא, השופט מ' דרורי

בשם המבקשת: עו"ד נעמי זמרת
בשם המשיבים: עו"ד צבי ילינק ועו"ד אליעד מרקוביץ

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצועה של החלטה אשר ניתנה על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט מ' דרורי) ביום 16.1.2019 בגדרו של ת"א 36844-03-13, בה חויבה המבקשת – המערערת לפנינו על ההחלטה (להלן: המדינה) – להגיש תעודת עובד ציבור במסגרתה יימסר מידע בשאלה האם המשיבים 9-14 ובני משפחותיהם קיבלו מענק או קצבה מהרשות הפלסטינית (המשיבים 7-8) כגמול על השתתפות בפעילות טרור.

2. החלטתו של בית משפט קמא, מושא הערעור שבגדרו מבוקש עיכוב הביצוע, ניתנה במסגרתה של תביעת נזיקין אשר הוגשה על ידי המשיבים 1-6 (להלן: התובעים) נגד המשיבים 7-14 (להלן: הנתבעים) בת"א 36844-03-13 הנ"ל (להלן: התביעה).

3. עניינה של התביעה הוא נזקים אשר נגרמו לתובעים כתוצאה מפיגוע טרור שאירע ביום 31.3.2006 ובו נרצחו הוריהם של המשיבים 1-4. המדינה איננה צד לתביעה זו.

4. במסגרת התביעה, פנה ב"כ התובעים לשירות הביטחון הכללי (להלן: השב"כ) בבקשה לקבל תעודת עובד ציבור שתתייחס לשאלה האם הנתבעים או מי מבני משפחותיהם קיבלו מענק או קצבה מהרשות הפלסטינית כגמול על השתתפותם בפיגוע. השב"כ השיב כי אינו יכול להיעתר לבקשה, וכי ככל שקיים מידע מהסוג המבוקש מדובר במידע חסוי. התובעים פנו לבית המשפט המחוזי במסגרת התביעה בבקשה למתן צו שיורה לשב"כ למסור את המידע שהתבקש. השב"כ התנגד לבקשה וטען כי חוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002 (להלן: החוק) ותקנות שירות הביטחון הכללי (פרטים אחרים בנוגע לשירות אשר הם חסויים והיתר לפרסום מידע אסור לפרסום), התשנ"ד-2004 (להלן: התקנות), אינם מתירים שימוש במידע אשר הגיע לשב"כ שלא למטרה שלשמה נאסף; וממילא לא ברור המקור החוקי אשר מאפשר הגשת בקשה בהליך אזרחי אשר השב"כ אינו צד לו ואינו מערב את המדינה.

5. בית משפט קמא קיבל את הבקשה, וקבע ביום 16.1.2019 כי על המדינה להגיש תעודת עובד ציבור תוך 30 יום, זולת אם תוגש עד למועד זה תעודת חיסיון שתתייחס לשאלה "האם המחבלים המוזכרים בכתב התביעה, הם עצמם, בני משפחותיהם או מי מהם ומבני משפחותיהם קיבלו ו/או מקבלים מענק ו/או קצבה ו/או סכומי כסף כלשהם מאת הרשות הפלסטינית, כגמול על השתתפותם בפעילות טרור?".

6. מכאן הערעור שבמסגרתו הוגשה הבקשה לעיכוב ביצוע שלפניי. בשולי הדברים אציין, כי על אף שמדובר בערעור על "החלטה אחרת", החלטה זו כמוה כפסק דין לחובת המדינה. ערעור זה הוגש אפוא בהתאם להלכה המקנה זכות ערעור לצד שאינו בעל דין ושהתקיים בעניינו הליך שהכריע בזכותו שלו, נגדו (בש"פ 658/88 חסן נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(1) 670 (1990); בש"א 2369/06 כהן נ' בנק דיסקונט בע"מ (7.5.2006)).

7. המדינה סבורה כי בהחלטתו של בית משפט קמא נפלה טעות היורדת לשורשו של עניין ולפיכך סיכויי הערעור שהגישה גבוהים. לשיטתה, בית משפט קמא לא יישם באופן נכון את הוראות החוק והתקנות. המדינה סבורה כי אם השב"כ יידרש להוציא

תעודת חיסיון כל אימת שמוגשת בקשה למסירת מידע שלא ניתן למסרו, הדבר ירוקן את הוראות החוק והתקנות מתוכנם. זאת ועוד: לשיטת המדינה, גם מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת עיכוב הביצוע, שהרי אם הבקשה תידחה, הדבר ייתר את הערעור גופו.

8. התובעים מצידם מתנגדים לבקשה וסבורים כי מן הדין לדחותה. לדידם, סיכויי הערעור דנן הינם קלושים, שכן אין בבקשה ובערעור שום נימוק חדש אשר לא נשקל על ידי בית משפט קמא; וממילא לא הוצגה כל ראיה לכך שהמידע המבוקש הוא חסוי או רגיש מבחינה בטחונית. התובעים מוסיפים וטוענים שמאזן הנוחות נוטה דווקא לטובת דחיית הבקשה, שכן אי קיום ההחלטה מושא הערעור יעכב בלא הצדקה את בירור תביעתם ואת הטלת העיקולים על סכומי כסף שמשולמים על ידי הרשות הפלסטינית למחבלים ובני משפחותיהם. זאת ועוד: לשיטת התובעים, למדינה לא ייגרם כל נזק אם המידע המבוקש יימסר, וזאת בניגוד לנזק ממשי שייגרם לתובעים אם המידע לא יגיע לידיהם.

9. דין הבקשה להתקבל.

10. שיקולי מאזן הנוחות מטים את הכף במובהק לטובת המדינה, שכן אם ביצועה של ההחלטה קמא לא יעוכב והמדינה תחויב למסור לתובעים את המידע שביקשו לקבל, הדיון בערעור המדינה יתייתר. כך יהיה גם אם המדינה תחויב להוציא תעודת חיסיון ולהעמידה לביקורתו של בית משפט קמא, בשעה שהיא טוענת שהחוק והתקנות פוטרים אותה מן החובה להוציא תעודת חיסיון במקרים כגון זה שלפניי. סבורני אפוא כי בנסיבות המקרה דנן, עיכוב הביצוע הינו מתבקש מאליו, שכן ביצוע ההחלטה יביא לכך שלא ניתן יהיה להחזיר את המצב לקדמותו, במידה שערעור המדינה יתקבל (ראו והשוו: ע"מ 8689/03 הממונה על העמדת מידע לציבור במשרד הבריאות נ' העמותה למדע, פסקה 7 (9.10.2003); ע"א 5150/17 פלוני נ' כונס הנכסים הרשמי מחוז חיפה (13.7.2017)). מסיבה זו ראיתי לנכון להיעתר לבקשה מבלי לאמור את סיכויי הערעור.

11. הבקשה מתקבלת אפוא, והמדינה לא תידרש להגיש תעודת עובד ציבור או תעודת חיסיון כלשהי עד להכרעה בערעור.

ניתנה היום, ז' באייר התשע"ט (12.5.2019).

ש ו פ ט